

som er nødvendige, for at reformen kunne fungere endnu bedre.

Men som sagt trådte reformen i kraft for 15 dage siden, så derfor skulle vi måske give den et par dage mere, inden vi skrider til handling. Jeg synes egentlig godt, SF kunne have indkaldt os til møde om det her i stedet for at tage det her frem som et beslutningsforslag, men det må SF jo selv om.

Vi er i hvert fald meget spændt på, hvordan denne her nye reform kommer til at fungere, og vi vil naturligvis gerne deltage i det møde, som socialministeren har indkaldt til, og være med til at drøfte, hvorledes reformen fungerer, og hvilke problemer der eventuelt allerede nu kan skimtes i horisonten i forbindelse med reformen.

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Villy Søvn-dal.

Villy Søvn-dal (SF):

Tak for en god og fredsommelig debat. Det er jo på en måde en historisk dag i dag. Jeg tror, det er første gang siden den 20. november for godt et år siden, at vi har fået flertal for et forslag, og det er jo i sig selv rart.

Udgangspunktet er selvfølgelig, at vi alle sammen får en del henvendelser – som en del af ordførerne har været inde på – fra mennesker, der ikke kan forstå, hvad der sker i deres førtidspensionssag. Vi får dem stadig væk, og grunden til at være opmærksom på det, også selv om vi har lavet et nyt og efter min opfattelse godt forlig om førtidspension, er at sikre, at dårligdommene ikke får lov at flytte med.

Der er ingen mennesker, der kan forstå, at når de har et langt forløb med en speciallæge, f.eks. i forhold til rygproblemer, så kommer der på et tidspunkt en lægekonsulent, der ikke er specialist, og omgør speciallægens beslutning. Folk oplever det for det første underligt i forhold til kvalifikationer, nemlig at man må antage, at speciallægen er mere ekspert i ryglidelser. Derudover oplever de det som mærkværdigt, fordi den lægekonsulent, der er i stand til at give så sikker en udtalelse, aldrig nogen sinde har set vedkommende. Det opfatter folk som underligt. Det gør de stadig væk, og der er helt sikkert brug for nogle præciseringer.

Socialministeren synes jeg også var meget fredsommelig – det skal jeg også kvittere for – og sagde, at forslaget var fint nok, men socialministeren havde det dårligt med bemærkninger-

ne. Jeg gætter på, at den del af bemærkningerne, som også flere af ordførerne var inde på at de synes var for skarp, drejer sig om den del, der vedrører kassetænkning, altså om der foregår den type af økonomisk tankegang.

KL 18.40

Der vil jeg henvise til Berlingske Tidende fra den 4. januar 2003, hvor jeg vil citere formanden for KL's Socialudvalg, Horsensborgmesteren Vagn Ry Nielsen, som erkender, at førtidspensionen ofte ligger lige for, når det gælder de svageste ledige: »... men det har vi simpelt hen ikke råd til med den refusionsprocent. Det giver en meget stor belastning i nogle kommuner, som så må skære i kerneydelserne for at få råd til at leve op til lovgivningens krav – og det er et problem for os, siger Vagn Ry Nielsen.« Det er en tilståelsessag.

Det, citatet siger, er, at det erkendes, at der er nogle mennesker, der ville være berettigede til pension, men fordi kommunerne ikke har råd til det på grund af den politik, regeringen i øvrigt fører over for kommunerne, har man ikke råd til at gøre det, og derfor undlader man. Det er en tilståelsessag.

Derfor mener jeg ikke, at bemærkningerne er for skrappe. Jeg har selvfølgelig selv overvejet det, og i virkeligheden skulle de måske have været endnu skrappe, hvis man læser Berlingske Tidende fra den 4. januar, ind i det her. Det her er en konstatering – og ikke af en hr. hvem som helst, men af formanden for Kommunernes Landsforenings Socialudvalg – af, at der spekuleres i penge, når førtidspensionssager afgøres. Det er en tilståelsessag.

Det er, undskyld mig, ministeren nødt til efter min opfattelse at gribe ind over for, også i forhold til hele den nye førtidspensionsreforms ånd, som jo er, at hvis det ud fra en samlet vurdering, som ikke alene er en lægelig vurdering, ender med, at et menneske er berettiget til førtidspension, så gælder det økonomiske argument ikke, at da vi har lavvande i kommunekassen, får vedkommende ikke sin førtidspension. Det er der formentlig ingen af dem, der har været med til at lave førtidspensionsreform, der vil stå model til.

Så derfor: Ja, der foregår desværre kassetænkning.

Og hvem anvendes så i den situation? Hvem anvendes til at legitimere det, som ikke er i overensstemmelse med lovens hensigt? Det gør lægekonsulenten, fordi det er vedkommende, der har denne her opgave.